

DOWODY NA ISTNIENIE BOGA

Zastanawiając się nad faktem, dlaczego wierzymy w Boga, możemy stwierdzić, że dzieje się tak dlatego, iż, jak wskazuje nam Jan Paweł II: „Bóg pozwolił się nam odkryć jako najwyższy Byt, jako wielki „Istniejący”. Jednak nie można poprzestać jedynie na tym. Wiara w Boga, ma potwierdzenie także w rozumowaniu naszego umysłu. Papież w swojej katechezie zaznacza, że po głębszym zastanowieniu można dojść do twierdzenia, że nie brakuje dowodów na istnienie Boga. Zostały one opracowane przez myślicieli i mowa tu o filozoficznych dowodzeniach, które są oparte na logicznym toku myślenia. Kiedy jednak mowa o dowodach, to trzeba bardzo jasno zaznaczyć, że nie chodzi tu o dowody naukowe we współczesnym rozumieniu. Dzieje się tak dlatego, że mają one (dowody współczesne) znaczenie tylko, jeżeli odniesiemy je do rzeczy uchwytnych dla naszych zmysłów. Jeżeli więc chcielibyśmy w ten sposób, naukowo udowodnić istnienie Boga, to sprowadzalibyśmy Go do poziomu bytów naszego świata, a przez to ograniczalibyśmy nieograniczonego przecież Boga. Jan Paweł II naucza: „Nie znaczy to jednak, że uczeni nie są w stanie znaleźć w swych naukowych badaniach takich motywów, które pozwalają zakładać, że Bóg istnieje. Skoro nauka jako taka nie może dotrzeć do Boga, to uczony, obdarzony rozumem, który nie ogranicza się w swych badaniach do rzeczy uchwytnych zmysłami, może odkryć w świecie podstawy prowadzące do stwierdzenia, że istnieje Byt, który go przewyższa.” Na istnienie Boga, jak uczy Biskup Rzymski wskazują takie rzeczy jak: wszechświat znajdujący się w nieustannym ruchu, a więc musi istnieć jakaś Przyczyna, która dając mu byt, wprawiała go również w ruch i wciąż go zasila, dalej to doskonała organizacja w strukturze materii. Papież mówi następująco: „W obliczu tych wspaniałości, które można by nazwać niezmiernie małym światem atomu i niezmiernie wielkim światem kosmosu, umysł człowieka odczuwa w pełni, że wszystko to przekracza jego twórcze możliwości, a nawet wyobraźnię, i pojmuje, że tak wspaniałe i wielkie dzieło

wymaga Stwórcy, którego mądrość przewyższa każdą miarę, a moc nie zna granic.” Możemy więc podsumowując podane informacje, jasno stwierdzić, że istnieją znaki, które skłaniają człowieka do zwrócenia się ku Stwórcy. Dowody te, pomagają wykazać, że wiara nie pomniejsza ludzkiego rozumu, ani tym bardziej nie jest z nim w konflikcie, ale jest ona dla niego bodźcem, który pobudza do ustawicznej refleksji.

Na podstawie: *Katechezy Ojca Świętego Jana Pawła II. Bóg Ojciec*, Kraków – Ząbki 1999.